

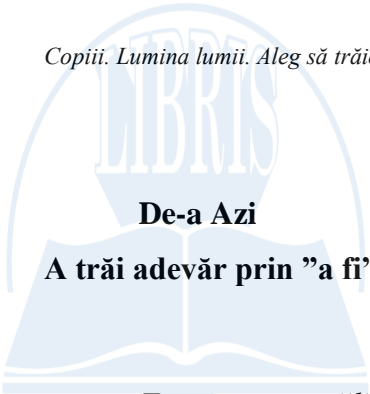
Copiii. Lumina lumii. Aleg să trăiesc Azi

Simona Ciobanu

ALEG SĂ TRĂIESC AZI

Copiii. Lumina lumii

De-a Azi

A trăi adevăr prin ”a fi” Exercițiu ”împreună”

Fiecare zi e o călătorie fascinantă a eroului care ești.

Că mai e un munte de urcat, că mai sunt din inimă, de scris, povești.

*Bucuria de a crea noul scaldă sufletul tău de om în senin,
drag și altora de privit.*

În urmă cu mai mulți ani o profesoară l-a rugat pe Stevie Morris să o ajute să caute un șoarece care se rătăcise în sala de clasă. Ea a apreciat faptul că natura îi dăruise lui Stevie ceva ce nu mai avea nimeni în clasă: **un auz foarte bun**, pentru a compensa lipsa vederii. Fusese prima oară când lui Stevie îi era apreciat darul său.

După trecerea anilor, el spune că aprecierea aceasta a marcat începutul unei vieți noi.

Din acel moment și-a dezvoltat darul auzului și a devenit, sub numele de scenă Stevie Wonder unul dintre cei mai mari cântăreți și compozitori de cântece pop ai anilor 70'.

Povestea aceasta este despre apreciere sinceră. **Cum ar fi să oferi și tu o apreciere binemeritată, cuiva drag, chiar azi?**

Despre viață cred că este o oportunitate de a ne descoperi unici, minunați.

Despre copii știu că sunt ochii cu care, treji, reușim să vedem prezentul.

”Când îmi spui cum îți obții sentimentul importanței de sine, îți voi spune ce fel de om ești. Acest aspect îți determină caracterul. E trăsătura ta cea mai semnificativă.”

Dale Carnegie, Secretele succesului

Ceasul minunii. Taina

Când Mihail Sadoveanu evoca cu emoție ceasul găsirii Cheii de aur ce descuia tainele citirii eram fermecată. Copil întâi, fiindcă am re trăit și eu experiența apoi învățător ”predând”/învățând împreună.

Am și eu o taina. Cred că fiecare dintre noi o are pe a sa.

Taina mea? Ceasul în care, după o vreme (acum 2 ani în care includem și o clasa pregătitoare) înțelegi minunea și te surprinzi bucurându-te, e precum găsirea Cheii din textul amintit.

De-aici-nainte tot într-o ”uimire bucuroasă” știu că am să fiu. Au înflorit sufletele... Și-au început construcția frumoasă. Știu cum să caute să crească și... mai învățăm!

I-am luat pe Strumfi (adică școlari) în primire de la ”liniuță”, iar azi scriu povestiri dialogate...

E așa cum ai vedea stejarul tânăr care, într-o primăvară,

decide să dovedească voinic
niscaiva frunze tinere...

Sau cum din bobocul pregătit

răsare o culoare de te-oprești

să îi zâmbești tăcut, de bucurie...

Ce bunătate sufletească e miracolul din om care-nflorește... Ce
mai mărtișoare!

PAGINA TA

(de obicei aici, poți desena ceea ce ți-a rămas aproape de inimă, citind; poți nota o impresie-două, una-două-ntrebări).

Lecturile care plac lasă loc de urmări...

Veste-poveste. Miracol, adică

Musai să povestesc azi, aici și acum, întâi, aici o minune recentă...

Mă rog, atât cât cuvinte o cuprind, restul e iubire!

S-a-ntâmpat iar! S-a-ntâmpat iar!

-Ce anume? Hai odată, spune.

-S-a petrecut miracol... un școlar **bucurean** s-a-nălțat în cunoaștere.

-”**Bucurean**”...? Cunoaștere? Vorbești și pe limba noastră, doamnă dragă de școlărei....?

-Sigur. Stai să echilibrez puțin entuziasmul..că tare mi-s și eu bucuroasă..!

...

Respir profund și zic. Adică scriu.

Pe Octav dintr-o școală a galaxiei noastre ștrumfii noștri îl știu.

Îi zicem așa, el se cheamă Vatco, e de vârstă cu noi. E..mastru al exprimării orale, pe limba bucureană, ghiduș al ideilor creatoare, ca fiecare.

Și fiindcă-avem parteneriat, cu școala, din galaxia numită...

Bucuria-ca pe la noi au și-acolo denumirile educative..., fără-a te mira prea consistent... Sau cum? Lasă mirării, cale să fie, că-i drum tot spre bucurie..

Așa... iar respir că-s recunoscătoare cât cuprinde cerul stele, ce vrei ..mi-e drag să văd strălucitori copii ca ele..., așa ..respir și spun.

Primit-am fax în regim special cu o poveste scurtă edificatoare. Binee, redau imediat aici ,conținutul ei, fără vreo altă interpretare....

Întâi am primit așa...Imaginea... Am citit-o fiecare cu inima sa. ???

-A-ha, cuvinte omenești dorești?...

(Este Vatco școlar în clasa specială unde e musai răbdare, fiindcă aici școlarii din galaxia toată sunt așteptați să strălucească, cum pot. Cum le e dat să fie.

-Octav, adică Vatco pe limba cetățenilor "bucureni" fremăta într-un fel. Maestra care se ocupa de comunicare, l-a invitat pe Vatco să spună dacă-a reușit să scrie... Era deja o vreme de câțiva ani de când s-aștepta- ea sigur - la răsăritu-acesta.)

Octav, adică Vatco reușește să citească și să scrie! Strălucește bucurie în întregă galaxie!!!

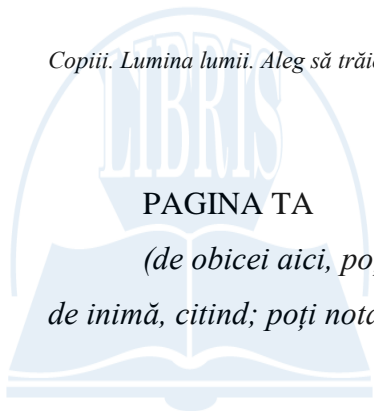
Înțeleg că și soarele de dragul lui parcă străluci întreit, așa am auzit...

Ne-au anunțat și pe noi, partenerii lor de-aici de pe minunatul Pământ, fiindcă așa am legat cuvânt. Profesorii bucureni. Să ne bucurăm împreună de reușite. Că asta aduce bucurie Universului tot.

****Ai înțeles ? Și eu-s bucuroasă de parcă ar fi chiar un copil din clasa mea....! Cântă și-acum inima!

PAGINA TA

(de obicei aici, poți desena ceea ce ți-a rămas aproape de inimă, citind; poți nota o impresie-două, una-două-ntrebări).

Colecția de fapte bune aduce bucurii în lume

O temă de casă lucrată sistematic, după un exercițiu? O săptămână? Cum așa? Adică. Întâi aplici, experimentezi, apoi rezultatele consemnezi în listă?

Așa, adică, spre înțelegere clară, poftim spre înțelegere cerința:

Faceți atâtea fapte bune, într-o săptămână, cât rezultat obținut al exercițiului:

$2 \times 3 \times 2 =$

Ce-avem aici? O listă minunată!

Când procedezi ca mine, așa cum am citit-o laolaltă pe toată, seara înainte de a adormi, poți experimenta sentimente de pace: sufletul mi s-a luminat de bucurii.

Hai să enumerăm și două puncte în enunț corespunzător să exersăm...

Luni am făcut împreună frumoase fapte:

1. I-am ajutat pe părinți la spălat vase.
2. Am reparat jucărie a lui Vlăduț și a fost fericit.

3. Am ajutat-o pe mami la curățat geamurile.

1. Eu am ajutat-o pe bunica la vase.

2. Eu l-am ajutat pe bunicul să cumpere: mere, pere și portocale.

3. Eu am ajutat-o pe mama la treabă.

1. Am făcut curat în bloc.

2. Am făcut curat în casă.

3. Am învățat cântecul: ”Ghiocei pentru mama”.

1. Am așezat lemnele cu tata.

2. Am măturat cu tata curtea.

3. Am ajutat-o pe sora mea, Anita, să așeze rufele pe uscător.

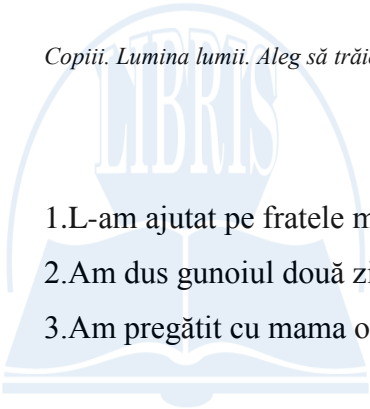
1. Am învățat-o pe sora mea să citească mai bine.

2. Am ajutat la curățenie.

3. Am învățat tabla înmulțirii.

Martți urmează imediat, fapte bune s-au derulat:

1. Am învățat să gătesc cu mama.

-
- 1.L-am ajutat pe fratele meu, Mihnea să își facă patul.
 - 2.Am dus gunoiul două zile.
 - 3.Am pregătit cu mama o prăjitură cu fructe.

- 1.Am învățat cântecul: ”De ziua ta, mămico” .
- 2.Am învățat bine la matematică.
3. Sunt cuminte acasă.

- 1.Am avut grijă de grădina vecinului.
2. Am făcut curat în bloc.
- 3.I-am adus ziarul vecinei.

- 1.L-am ajutat pe tata să pună plasma pe perete.
- 2.Am ajutat-o pe mama să aducă mere.
- 3.Am făcut ordine în casă.

Miercuri sosește în ritm personal, frumoase fapte-aduce și el:

- 1.Am șters banca în clasă.
- 2.Mi-am scris tema pentru panoul ”Vreau să știu”.

3.I-am adus mamei un buchet de ghiocei.

1. I-am spălat un măr lui Vlăduț.

2. Am dus gunoiul.

3. I-am cumpărat lui Vlăduț o ciocolată.

1. Nu uit (...) niciun caiet acasă.

2. Lucrez exerciții și acasă.

3. Stau fără televizor acasă.

1.Am jucat cu bunica mea rummy.

2. Am adus mamei ghiocei.

3.Am făcut curățenie în camera mea.

Joi se-arată cumpătat, fapte bune a colectat:

1.Am pus lemne pe foc.

2.L-am ajutat pe fratele meu să construiască din lego un castel.

3.Am aranjat hainele mele în dulap

1. Vin direct acasă de la școală.
2. Vin cu ce îmi trebuie în penar.
3. Fac numai lucruri bune.

1. Am ajutat-o pe mami la treburi.
2. Am ajutat-o pe mami la curățenie.
3. Mi-am făcut temele.

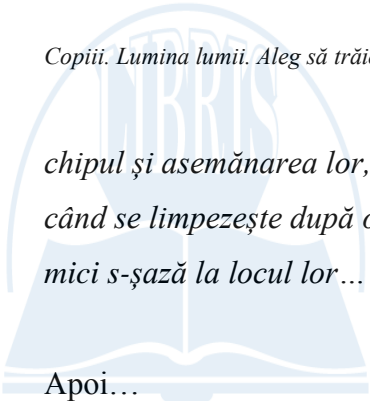
Vineri, bonus s-ar numi, calculul de mai sus de l-ai relua și-ai socoti...

1. Am adus pentru tata mere.
2. Am făcut patul dimineața, când am plecat.
3. Am pus coperte caietelor.

Iar acum c-am înșirat, perle de fapte omenești, ce-ar fi să ne gândim împreună:

Să dăm fiecare prin acțiune definiția de ”faptă bună”.

****Cum adică... să numărăm faptele bune? Adică așa, arătându-le disciplinat, lumea, începând cu noi se schimbă, după*

chipul și asemănarea lor, ca ele devin toate.. Ca apa unui râu, când se limpezește după o furtună, după ce pietre mai mari, mai mici s-șază la locul lor...

Apoi...

Știi? Sunt crăciunițe (plante) care înfloresc în februarie, sau o țin așa, din decembrie, încoace. Exact ca faptele frumoase pe care le-am înșirat!

Pentru părinții de-aproape? Sunt provocări care au soluții. Fiecare are o rezolvare. Așa s-au născut ele, perechi. Hai să ne-amintim, că tot e primăvară!

Și sunt răspunsuri la întrebări- păreri novatoare. Sau sunt tăceri proactive.

Loc lasă gândului nou. Construiește frumosul. E așa plăcut!

"Inima este locul de reședință pentru sufletul nostru.

Sufletul nostru care funcționează prin inima noastră este utilizatorul real al calculatorului pe care îl numim minte. ” Monika

Poka

PAGINA TA

(de obicei aici, poți desena ceea ce ți-a rămas aproape de inimă, citind; poți nota o impresie-două, una-două-ntrebări).

Fracția ca parte din întreg

Iubim...

exclamația dintr-un zâmbet de opt-nouă ani, care la final de zi se trezește spunând:

”Am mai învățat ceva nou azi!”

Vine vorba despre jumătate unei pâini, o parte din două, egale, despre a patra parte ca număr dintre copii clasei tale și exemplele merg înainte spre înțelegere tot așa.

Numim... părțile perfect egale care dintr-un întreg vin.

Numărăm câte dintre ele în considerare luăm,

asupra cărora dintre ele atenția noastră îndreptăm.

(dacă-s părți dintr-o ciocolată, ..putem să le și mâncăm sau felii dintr-un măr, tot egale, asemenea.

Le preferi pe acestea din urmă și dumneata?)

Da, am învățat azi ”fracția”!

O sugestivă interpretare- parte din întreg, fracția ...

Ar putea

Să fie...

Și Delta Dunării minunat pământ, ca parte din trup de țară frumos, drag și sfânt...

Tot o "fracție"?

Ș-apoi, să zic cu ce fracție din noi se poate să te întâlnești, în fața unei gospodării comune numite bloc.

Venerabilul domn pensionar deretică în apropierea imenentei primăveri un loc de parcare. Mătură.

Doi năzdrăvani, de nouă-zece ani frumoși îl acompaniază, la câteva zeci de metri distanță.

Cum? Fiind. Pur și simplu fiind și exprimând fiecare, puncte de vedere. Dincolo de cuvinte se simt energii diferite. Nu sunt chiar pe același nivel de vibrație, nici de vârstă nu sunt-cam jumătate de secol îi situează între cer și pământ.

Mai curând se tachinează.

Salvarea domnului în vârstă pare să fie apariția unui domn învățator căruia pensionarul i se adresează:

”Vin la școală să vorbim despre nota la purtare a copiilor căci mă necăjesc”.

Mama unui voinic, a stat câteva momente pe geam privind la prunc și poate ascultând.

S-a retras, apoi.

(Istoria e relatată de vârstnicul care știe că numai la școală, doamnele lor învățătoare ”mai pot face” ceva).

Comportament rebel?

Fracție din întreg de umanitate?

Hai cu soluția, pasă de responsabilitate?

Învățătorul cu pricina a respirat, a clipit rar, a și zâmbit. Si-a dat seama că e ... acasă.

PAGINA TA

(de obicei aici, poți desena ceea ce ți-a rămas aproape de inimă, citind; poți nota o impresie-două, una-două-ntrebări).

Copiii. Lumina lumii. Aleg să trăiesc Azi

Simona Ciobanu

Azi e ziua!

Azi e ziua când fiecare Ștrumf-școlar a privit cu drag spre celălalt copil de lângă el...(Mă gândesc să scriu acum despre recunoștință până se usucă cerneală zilei în gând -penel).

Indiferent de ploaia de-afară, în suflete a fost senin, iar la finalul zilei, ghici cine-a dat o mână de-ajutor la igienizare? Chiar Mădălin.

Azi a fost ziua aceea fără ”Doamna, să știți că...” Și tare se simte frumos!

Încep să văd că înțelegem cum putem să fim lumina știind că și umbra tot noi adică suntem, ca ziua și noaptea, surori.

Ne luăm răbdare, cât să privim spre-o rază, în înalt. Mulțumim!

Este tot azi ziua când am spus toți o rugăciune și pentru o durere de dinte, ca-i observat-o tu, la un părinte...

Zi cu paradă de eșarfe colorate.

Zi cu tâlc din desene animate.

Zi cu matematici și numere approximate,

Reluate,

că-au fost testate în exerciții și s-au semnalat exersări.

Zi de azi cu bună cunoștință cu numere din ordine și clase noi, așa cum sunt copiii din clasă, ca și voi: unități, zeci, sute, spre prosperitate, clase multe!

Copii frumoși, mulțumesc!

Nuca din drum și-o poveste cu tâlc despre educație

Vezi ce molcom cânta toamna prin amiezi?

Murmura cerul miere calda a soarelui in raze mângâind pământ, așa blajină, cat de dulce-i rodul prin livezi...

Ce bucurie!

Suflet de copil răbdare știe

Să aștepte miezul

Nucii in chindie .. :)

Ș-apoi, cam la o lună de exercițiu al toamnei în belșug vine și o sărbătoare. Ziua Educației.

Ziua Educației e în fiecare zi. Eu așa simt, știi?

In dimineața, drumul spre școala-nou:

Drum la pas.

În cale mă-ntâlnesc c-o nucă...

("Și ce vrei tu sa zici, adică?")

"Culege-mă și ai să vezi... Răbdare. Mai stai să privești în gând?

Hai, acțiuneee, ai cu mine ceva treabă azi.

Ai să te bucuri- are legătură cu-nvelișul meu exterior, cu povestea mea de viață e despre a fi puternic sau cum mai ziceți voi ..oamenii ... "Tare".)

Iau nuca, merg înainte, iar schimb traseu, ca încă sunt variante...

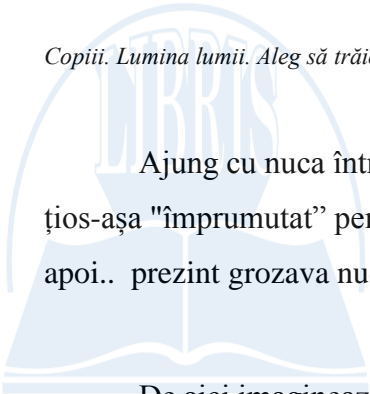
În față drept, din neguri răsare vârf de munte- zăresc semețul punct spre care tindem când visam un vis, copil, adult, bun, prieten, părinte.

Înalt atins... Adică vis.

Urcușul e acoperit de albă mantie densă. Sunt primele semne de toamna serioasă. Ceață.

Muntele-l las la locul lui. Îl admir.

(" E tot puternic" ..., nuca ar șopti din buzunar... "Și stă acolo mereu, astfel, privește și- ngăduie, te primește să-l cercezezi. Să-l înveți. Gândul acesta, când mai urmezi?)

Ajung cu nuca între copii, mulțumim, după obicei, silențios-așa "împrumutat" pentru tot ce ziua nouă are sa ne-aducă, apoi.. prezint grozava nuca.

De aici imaginează-ți poveste.

Căci vine instant o întrebare în mintea mea:

Legătura dintre nuca aceasta și Ziua Educației de azi?

Avem în plan sa scriem împreuna fila de poveste, parte din cartea școlii întregi.

Și-aflăm.

"La început am fost un bobocel susținut de-un ram.

Eram gingaș, mă hrănea rădăcină, eram mezinul răsfățat al arborelui tot.

Apa, răbdarea să cresc și bogăția Pământului m-au înflorit.

Din floare, cu lumină și căldură de la Soare, crescut-am mare, pe zi ce trecea.

Petalele cad, rămân c-o hăinuță verde, sunt ca o inimă învelită-n iubire.

Cresc, tot cresc.

Ajung în toamnă un fruct cu miez dulce și-o haină grozavă:

Acum ce bine, știu să mă dăruiesc!

Pământ, drag Pământ, mulțumesc! Fără tine, unde să cresc?"

Nuca e dar.

Știe să ajungă într-o clasă de copii. Îți iese-n drum. Fără mașină, fără bicicletă, fără troleibuz. Cu un gând. Cred că-i ferm. Atent, tu cel care ai trebuința de ea, sa fii...

Vine cu tine să scrii povești pentru copii.

PAGINA TA

(de obicei aici, poți desena ceea ce ți-a rămas aproape de inimă, citind; poți nota o impresie-două, una-două-ntrebări).

